

№53. – Ст. 793 (із змінами, внесеними згідно із законами України від 13 квітня 2012 року №4652 – VI (4652 17) та від 17 травня 2012 року 4711 VI (4711-17).

УДК 342.9 (043.2)

Суходольський А. Ю.,

ад'юнкт,

Донецький юридичний інститут МВС України, м. Донецьк

Науковий керівник: Веселов М. Ю., к.ю.н., с.н.с., доцент

ВИКОНАННЯ ПОСТАНОВ ПРО ПОЗБАВЛЕННЯ ПРАВА КЕРУВАННЯ ТРАНСПОРТНИМИ ЗАСОБАМИ

Висока соціальна значимість інституту адміністративної відповідальності для життєдіяльності суспільства зумовлює необхідність проведення досліджень щодо його подальшого вдосконалення. Тим більше, що розвиток нормативно-правового регулювання адміністративної відповідальності не позбавлений ряду проблем. Безумовно, що певні із зазначених проблемних питань спостерігаються і у діяльності, яка пов'язана з реалізацією адміністративних стягнень за правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху, у першу чергу штрафів. Основні вимоги провадження по виконанню постанови про позбавлення спеціального права визначені у главі 30 КУпАП. Відповідно до ч. 1 ст. 317 КУпАП постанова про позбавлення права керування ТЗ виконується посадовими особами ОВС, зазначеними у пункти 2 і 3 ч. 2 ст. 222 цього Кодексу. Здається, що порядок виконання подібного виду стягнень достатньо врегульовано та не може викликати будь-яких ускладнень у його реалізації. Але аналіз статистичних даних свідчить про те, що досягти абсолютного показника у виконанні постанов про позбавлення водіїв права керування ТЗ не вдається. Як приклад, розглянемо Звіт про результати роботи щодо вилучення посвідчення водіїв, позбавлених права керування згідно постанов суду підрозділів УДАІ ГУМВС України в Донецькій області за 12 міс 2012 року. Так за звітний період підрозділами ДАІ області було отримано 1882 постанови суду про позбавлення права керування ТЗ, за якими 1233 посвідчення водія вилучено, що становить 67,7%

виконання. Не виконано було 649 постанов. Причинами невиконання стали: втрата особою посвідчення водія – 18 (2,8%); відмова від здачі посвідчення водія – 27 (4,16%); відсутність особи, позбавленої права керувати, за місцем проживання – 89 (13,7%); позбавлені повторно (тобто вже не мають посвідчення водія) – 163 (25,1%); не отримували посвідчення водія взагалі – 352 (54,2%). Можна казати про те, що вказаній кількості громадян фактично вдалося уникнути адміністративної відповідальності за допущені ними порушення ПДР. Детальним вивченням причин невиконання постанов про позбавлення спеціального права можна змодельювати наступні види типових ситуацій:

а) не зважаючи на надані працівникам ДАІ повноваження щодо тимчасового вилучення посвідчень водіїв, у разі скоєння останніми порушень ПДР за які передбачено позбавлення права керування, вказані заходи вживаються не в повному обсязі;

б) судами приймаються подвійні рішення про позбавлення права керування водіїв відносно осіб раніше позбавлених такого права за допущені ними порушення ПДР, а у деяких випадках відносно осіб яким взагалі не надавалось таке право. У загальному вигляді, усі причини невиконання постанов про позбавлення фізичних осіб права керування ТЗ можна поділити на суб'єктивні та об'єктивні.

Важелів примусити особу, яка позбавлена права керування ТЗ здати посвідчення водія у правоохоронців існує не дуже багато:

а) у разі надходження постанови суду про позбавлення водія права керування ТЗ, якщо посвідчення водія не вилучено, а особа його отримувала, інспектор ДАІ надсилає правопорушникові повідомлення про позбавлення права керування за місцем його проживання, у якому зазначає дату винесеної судом постанови, положення статті 321 КУпАП, а також інформацію про необхідність прибуття до підрозділу ДАІ у визначений строк для здачі посвідчення водія або тимчасового дозволу на право керування ТЗ [1].

б) під час оформлення документів для видачі або обміну посвідчень водія посадовими особами Центрив ДАІ проводяться відповідні перевірки. Якщо при проведенні перевірки поданих особами документів буде встановлено, що вони позбавлені права керування ТЗ, вони до іспитів не допускаються, посвідчення водія

(у разі наявності) посадовими особами вилучаються і до закінчення терміну позбавлення надсилаються в Центр за місцем проживання особи на зберігання [2].

в) у разі надання у передбачених законодавством випадках посвідчення водія особою, яка позбавлена права керування ТЗ працівникові ДАІ (під час нагляду за дорожнім рухом або оформлення матеріалів ДТП тощо), уживаються заходи щодо доставляння цієї особи до підрозділу ДАІ, де начальником ОВС, начальником або заступником начальника відділення (відділу, управління), командиром або заступником командира окремого підрозділу ДПС ДАІ МВС здійснюється вилучення цього посвідчення [3]. Інших важелів примусити особу, яка позбавлена права керування ТЗ здати посвідчення водія у правоохоронців не існує.

До об'єктивних причин невиконання постанови про позбавлення права керування ТЗ ми відносимо ті ситуації, коли таке стягнення не може бути реалізоване незалежно від суб'єктивного ставлення до цього правопорушника. Наведемо типові приклади з правозастосовної діяльності правоохоронних органів та судової практики. Фактично, ми маємо справу з помилкою з боку судів. Як запобігти таким ситуаціям? Який вихід, на сьогодні ми пропонуємо:

1. При виявленні фактів прийняття завідомо неправомірних рішень судами першої інстанції посадовим особам підрозділів ДАІ належить вживати заходи щодо їх оскарження в порядку встановленому чинним законодавством.

2. У випадку, якщо суддею було винесено рішення про позбавлення права керування особою, яка таке право взагалі не отримувала, або була його позбавлена за відсутністю необхідних даних, – посадовим особам підрозділу ДАІ треба звертатися до місцевого суду (у порядку ст. 304 КУпАП) з клопотанням про заміну адміністративного стягнення на інше – штраф.

Література

1. Про затвердження інструкції з оформлення працівниками Державтоінспекції МВС матеріалів про адміністративні порушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху : наказ МВС України від 26.02.2009 № 77. // Офіційний вісник України. – 2009. – № 34. – С. 133. – Ст. 1193.

2. Інструкція про порядок приймання іспитів для отримання права керування транспортними засобами та видачі посвідчень водія : наказ МВС України від 07.12.2009 № 515 // Офіційний вісник України. – 2010. – № 8. – С. 324. – Ст. 415.

3. Про затвердження Інструкції з питань діяльності підрозділів дорожньо-патрульної служби Державтоінспекції МВС : наказ МВС України від 27.03.2009 № 111. // Офіційний вісник України. – 2009. – № 51. – С. 270 – Ст. 1777.

УДК 351.25 (043.2)

Бистрицький Д. О., Ярошенко Я. О.,
студенти,

Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Нашинець-Наумова А. Ю., к.ю.н.

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

Теоретична і практична значущість вибору стратегічних і тактичних рішень соціально-політичного, економічного, правового, ідеологічного характеру, що забезпечують розвиток цивільної авіації України, є необоротність процесів будівництва в Україні демократичного, вільного і справедливого суспільства і держави. Однією з найважливіших завдань Уряду України в ході адміністративної реформи, є створення системи управління, що дозволяє ефективно реалізовувати конкретні стратегічні цілі. У цього завдання є, по суті, два аспекти. Один аспект – це розвантаження органів виконавчої влади від зайвих функцій, передача частини цих функцій саморегульованим організаціям, інститутам громадянського суспільства і в тому числі підприємницькій спільноті. При цьому повинна бути різко підвищено відповідальність апарату за реалізацію тих функцій, які залишаються за виконавчою владою. У рамках адміністративної реформи необхідно створити цілісну систему управлінських технологій та їх правове втілення в сфері цивільної авіації, що охоплюють і державні фінанси, і інноваційні процеси [1, с.135].